

ὅποιας τὰ πρόσωπα ἔχει καὶ οχῆμα
ἀλλοῖον.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΡΕΥΝΩΝ ΚΑΘΗΓΗΣ ΦΙΛΟΣΦΑΡΑΝΗΣ ΠΕΤΡΟΥ

Ως φαίνεται δέ αἱ διαφοραὶ αὐξά-
νει κατ' ἀναλογίαν ὅσου τινὰς προχω-
ρεῖ περαιτέρω, ὡς εἴποιος ἡδελεν ἴδη
ἔνα κάτοικον τῆς Σελήνης, καὶ ἐνα κά-
τοικον τῆς Γῆς, ἡδελε γνωρίσῃ βέ-
βχια, ὅτι αὐτοὶ ἔναι μὲν ἀπὸ δύω δια-
φορετικὰς κόσμας, πολλὰ ὁμώς πλησι-
ερες ἀπ' ὅσου ἔναι ἔνας κάτοικος τῆς
Γῆς μὲν ἔνα κάτοικον τῇ Κρόνῳ. Εἰδὼ
λόγε χάριν, ἔχει τὴν χρῆσιν τῆς
φωνῆς, εἰς ἄλλου κόσμου συντυχαίνει
μόνον μὲ νεύματα, μακρύτερα ἀκόμι
δὲν ὁμιλεῖ παντελῶς. Εἰδὼ ἡ κρίσις
τῇ νοὸς οχυματίζεται ὅλως διόλε διὰ
τῆς πείρας, εἰς ἄλλου κόσμου ἡ πείρα
μόλις προοθέται ὅλιγον τὶ ἐις τὴν κρί-
σιν τῇ νοὸς, μακρύτερα ἀκόμι οἱ γέ-
ροντες δὲν ιδεύρειν περισσότερον ἀπὸ τὰ

μωρὸν παιδιά. Εἴδω κατατυρχούνται περισσότερον διὰ τὸ μέλον παρὸν διὰ τὸ παρεληλυθός. εἰς ἄλλου κόσμου κατατυρχούνται διὰ τὸ παρεληλυθός μᾶλλον, οὐδὲν διὰ τὸ μέλον. Μακρύτερα ἀκόμη δὲν τὰς μέλα μήτε διὰ τὸ ἔνα, μήτε διὰ τὸ ἄλλο, καὶ θεως νὰ μὴν εἴναι αὗτοὶ οἱ πλέον δυσυχέσεροι. Δέγεν δέ τινες ὅτι πολλὰ ἐνδέχεται νὰ μᾶς λάπη μία ἔκτη αἰδησίας φυσικὴ, η ὁποία ἡθελε μᾶς μάθη πολλὰ πράγματα ὅπερ ἀγνοῦμεν. Αὕτη η ἔκτη αἰδησίας εἶναι ως φαίνεται εἰς κανένα ἄλλου κόσμου ὅπερ λάπει καμιά απὸ τὰς πέντε αἰδησίας ὅπερ ἡμεῖς ἔχομεν. Ισως μάλιστα νὰ εἶναι τῷ οὐρανῷ πολυάριστα αἰδησίας φυσικαὶ, εἰς τὸν μοιρασμὸν ὅμως, ὅπερ μὲ τὰς κατοίκες τῶν ἄλλων κόσμων ἐκάμαρεν, ἐπεσαν εἰς τὸ μεριδιόν μας μόνον πέντε, μὲ τὰς ὁποίας ἡμεῖς ὑπερευχαρισμένα μὲ τὸ νὰ μὴν

γνωρίζωμεν ἄλλας (δ'). Οὐδεν αἱ ἐπι-
σῆμαὶ μας ἔχουν μερικὰ ὅρια ὅπῃ τὸ ἀν-
θρώπινον πνεῦμα δὲν ἴμπορη ποτὲ νὰ
ὑπερέβῃ, κάλισται εἶναι μερικοὶ ὅροι (ί)
ὅπερ ὅλη ἐξαίφνις ἡ γυνῶσις ἐξ ὅλοκλή-
ρος μᾶς λάπι. Αὔρα τὸ ὑπολεπόμενον
τέτο ἀπόκαται εἰς ἄλλας κόσμους ὅπερ
ἄλλο τὸ ἀπὸ τὰ ὅσα ἡμεῖς ἤξεύρομεν
ἀγνοῦται. Οἱ καθ' ἡμᾶς Πλανήτης αὐ-
τὸς ἐντρυφῆ μὲν τὰς ἥδουνὰς τῇ ἔρωτος,
καθ' ἐκάστην ὅμως θλιβερὰ ἐρημεῖται εἰς
πολλά τε μέρη ἀπὸ τὰς μανιώδεις ὅρμας
τῇ πολέμῳ. Εἰς ἄλλου δέ τινα Πλανή-
την ἐντρυφεῖν μίαν εἰρήνην διηνεκῆ, ἐν τῷ
μεταξὺ ὅμως αὐτῆς τῆς εἰρήνης δὲν γνω-
ρίζουν ποσῶς τὸν ἔρωτα, καὶ ἐπεται νὰ
ζενοχωρεῖται καὶ νὰ πλήκτεν. Τέλος
πάντων τὴν διαφορὰν ὅπῃ ἡ φύσις ἐξερ-
γάζεται ἐν μέρει μεταξὺ εἰς τὰς ἀνθρώ-
πους διὰ τὴν διανομὴν τῆς εὐτυχίας, ἣ
τῶν προτερημάτων, ἀναμφιβόλως ἐπε-

ταὶ νὰ τὴν ἐμεταχειρίσῃ ἐν γένυι μετά-
ξὺ ἀς τὰς κόσμους, καὶ βέβαια δὲν θέ-
λα ἔξεχασε νὰ βάλῃ ἀς πρᾶξιν ἐκεῖνο
τὸ θαυματὸν μυζήριον ὅπερ ἔχει ἀς τὸ
νὰ τροπολογῆ ποικίλως ὅλα τὰ πράγ-
ματα, καὶ ἐν ταύτῳ νὰ τὰ ἔξιστοι ἐπί-
σης πρὸς ἄληλα μὲ τὰς ἀνταμοιβάς.

Εἶδε εὐχαρισημένη κερά με; τὴν ἐ-
ρώτησα. σᾶς ἀνοιξα κάμπον ἀρκετὰ εὐ-
ρύχωρον διὰ νὰ γυμνάσετε τὴν φαντα-
σίαν σας; Βλέπετε τώρα χεδὸν μερι-
κὲς κατοίκες τῶν Πλανητῶν; Α'λοίμο-
νον! Ὁχι! μ' ἀπεκρίθη. Ε'παδὴ καὶ
ὅλα αὐτὰ ὅπερ μὲ λέγας εἶναι τερατω-
δῶς μάταια καὶ κενά. Ωζε δὲν βλέπω
ἄλλο τὶ ἀμή μόνον ἔνα μεγάλο δὲν ἴξεύ-
ρω τὶ, ὅπα δὲν βλέπω τίποτε. Ο'νεν
μὲ ἔχρειάζετο ἔνα τὶ πλέον ὄρισμένον,
πλέον ζάσιμον, καὶ ἀναποδεδειγμένον.
Καὶ καλὰ λοιπὸν, τὴν ἄπα, ἐγὼ κον-

τεύω νὰ ἀποφασίσω νὰ μὴ σᾶς κρύψω
 πλέον τίποτε ἀπὸ ἔνα πολλὰ ἴδιαίτερου
 μυσικὸν ὅπερα ἔξειρω, τὸ ὅποῖον ἔναι
 πρᾶγμα ὅπερα τὸ ἔμαθε ἀπὸ ἔνα πολλὰ
 καλὸ μέρος, καὶ σᾶς ὑπόχομαι πῶς θέ-
 λετε συγκατα�εύσαι ἐάς αὐτὸ εὑνήσεις ὅπερα
 σᾶς ἀναφέρω τὰ ὑποκάμενα ὅπερα μοὶ τὸ
 ἔνεπιεύνησαι. Οὐδεν ἀκάστετε, αὖτις
 δρισμός σας, μὲ ὀλίγην ὄμως ὑπο-
 μονὴν διατὶ ἔναι πολλὰ διεξοδικόν.

Εἶναι ἐάς ἔνα Πλαυῆτην, τῷ ὅποις τὸ
 ὄνομα δὲν σᾶς τὸ λέγω ἀκόμι, κάτοικος
 μὲ ἄκραν ἀγχίσιοιαν ἔξυπνοι, φιλοπο-
 γώτατοι, καὶ ἐπιτηδεότατοι, οἱ ὅποις
 ζεῦ μόνον καὶ μόνον ἀπὸ λεγλασίας καὶ
 ἀμπαγάς, καθὼς καὶ μερικοὶ ἀπὸ τὰς
 εδικές μας Αἴραβας, καὶ τὗτο ἔναι τὸ
 μόνον τὰς ἐλάττωμα. Ε'κτὸς ὄμως τύ-
 τα ζεῦ κατὰ τὰ λοιπὰ μὲ ἄκραν ἀρμο-
 νίκυ καὶ συμφωνίαν, κοπιάζοντες ἀκα-

ταπαύσως ἐκ συμφώνης, καὶ μὲν ἔνθερμον
ζῆλον διὰ τὸ καλὸν τῆς πολιτείας των,
καὶ πρὸ πάντων ἡ σωφροσύνη των εἶναι
ἀσύγκριτος· δεν εἴναι ὅμως ἀληθινὸν τό-
σου πολιτείας τιμῆς ἀξιοῖς κατὰ τόπον, ἐ-
πειδὴ καὶ ὄλοι εἴναι ἀγόνοι, μὲν τὸ νὰ μὴν
εἴναι κανένα πηγαδικὸν μεταξὺ ἐξ αὐτῶν.
Μὰ διέκοψε τὸν λόγον μὲν ἡ Μαρκέζα, δὲν
ἔπειπτεύσης ὅτι σὲ περιγελᾶσαν ὅταν
σ' ἔκαμψαν αὐτὴν τὴν υόσιμην περιγρα-
φήν; καὶ πῶς εἴναι τρόπος νὰ διαιωνίζῃ
τὸ ἔνθινος αὐτό; δέν με περιγελᾶσαν,
τὴν ἀπειρίθμην μὲν ἄκραν ἀδιαφορίαν.
Οὐλο αὐτὸ δῆτε σᾶς διηγῆμαι εἴναι ἀλη-
θέσατον, καὶ τὸ ἔνθινος ψήχ ήττον διαιω-
νίζει· ἐπειδὴ καὶ ἔχει μίαν Βασιλισσαν,
ἡ δῆποία ψήτε τὰς πηγαίνει ποτὲ ἐξ πό-
λεμου, ψήτε φαίνεται παντελῶς νὰ ἀνα-
κατώνεται ἐξ τὰς ὑποδέσεις τῆς πολι-
τείας των, ἀλλ' ὄλη της ἡ Βασιλεία συ-
γίζαται ἐξ τὸ ὅτι εἴναι πολύγονος, μιᾶς

δύμως πολυγονίας ἔξαισίς , ὃσὰν ὅπε
κάρμναι χιλιάδες παιδιά , μὰς διὰ τῦτο
δὲν κάρμναι καὶ κανένα αὖλο πρᾶγμα ,
ἀλλ' ἔχει οὐκέτι μεγάλο παλάτι χωρισ-
μένου ἀστερά ταράχη , ἐξ οὗ τὸ καθ'
ἔντες ἔχει μίαν κάνιαν ἑτοιμασμένην διὰ
ἔντες νήπιον ἥγεμόνα , καὶ ἡς καθ' έν
ἀπ' αὐτὰ τὰ ταράχα πηγαίνει κατὰ τά-
ξιν καὶ γεννᾶ πάντοτε συνοδευμένη ἀπὸ
μίαν λαμπροτάτην παράταξιν τῶν Αὐ-
λικῶν της , οἱ ὅποιοι ἐπικροτῶν καὶ τὴν
μακαρίζειν διὰ τὸ εὐγενικὸν αὐτὸ προνό-
μιον ὅπερ ἔχει κατ' ἔξαρθεσιν ἀπ' ὅλου
της τὸν λαόν .

Σᾶς καταλαμβάνω κεφάλα με χωρίς νὰ
συντύχετε . Νέλαι ἀπορεῖτε πῆ εὔρηκε
τὰς τόσας ἐραστὰς , ἢ διὰ νὰ ὅμιλήσω
κοσμιώτερα τὰς τόσας αἰνδρας . Εἶναι ὅ-
μως βασίλισσαι ἀς τὴν Αὐστραν καὶ ἀς τὴν
Αὐφρικὴν ὅπερ ἔχει παρέησία παλάτια γε-

μάτα ἄνδρας. Οὐδεν καὶ αὗτὴ ὡς φαι-
νεται εἶχει κανένα τοιότου παλάτι, τὸ
εἶχει ὅμως πολλὰ μυσικὰ, καὶ ἀν τὸ
τοιότου ἀποδεικνύῃ περισσοτέρους σεμνό-
τυτα, ἀποδεικνύει ὅμως ἐπίσης καὶ ὅτι
φέρεται μὲ ὀλιγωτέρους δεσποτέαν καὶ
κυριότυτα. Μεταξὺ λοιπὸν εἰς αὗτας
τες Αἴραβας, οἱ ὁποῖοι ἀπέποτε εἶναι ἐν
ἔργασίᾳ καὶ ἀκαταπαύσως διλεύουν, εν-
ρίσκονται ἄτε ἐν τῷ μεταξύ των ἄτε
ἀπ' ἔξω μερικοὶ ξένοι, πολλὰ ὀλίγοι,
ὅπερ ὅσον κατὰ τὸ χῆμα καὶ τὴν μορ-
φὴν ὅμοιάζουν ὅλως διόλε μὲ τὰς ἐντο-
πίες, κατ' ἄλλο ὅμως εἶναι ἀμελέσατοι,
ῶς εἶπεν ἔτε εὐγαίνου ποσθῶς ἔξω ἔτε
κάμινον τίποτε, καὶ ὅπερ κατὰ πάντα
λόγον ἐπρεπε νὰ μὴν εἶναι ὑποφερτοὶ εἰς
ἐν ἔνιος κατ' ὑπερβολὴν πρακτικὸν καὶ
φιλόπονον, ἀν δὲν ἦτον διωρισμένοι εἰς
τὰς ἥδουνας τῆς Βασιλίσσης, καὶ εἰς τὸ
ἀναγκαιότατον ὑπέργυμα τῇ πληθυσμῷ

τῶν

E.Y.D της Κ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

τῶν ἀπογόνων· καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἃν μὲ δὲ οὐκ
ταῦτα τὸ ὄλιγάρισμόν εἶναι πατέρες δέκα
χιλιάδων παιδιῶν κατὰ τὸ μᾶκλον καὶ
ἥττου ὅπερ ἡ Βασίλισσα εὐγάλια ἐς τὸν
κόσμον, μὲ κάτε λόγου τοῖς πρέπει νὰ
εἶναι ἀπελεύθεροι ἀπὸ κάτε ἀλλην ἐρ-
γασίαν, καὶ τὸ μόνου πρᾶγμα ὅπερ ἐπι-
βεβαιοῖ περισσότερον ὅτι αὐτὸν εἶναι τὸ
μόνου χρέος τὴν ὄφφικίαν των, εἶναι τὸ,
ὅτι εὐνής ὅπερ αὐτὸν χρέος ἐκπληρω-
νῆ ἐντελῶς, εὐνής ὅπερ ἡ Βασίλισσα
κάρη τὰς δέκα χιλιάδας γέννας της,
ἀμέσως οἱ καλοὶ μητέρες σᾶς τὰς
σκοτώνυμην ὄλες αὐτὰς τὰς δυσυχαῖς δένυσες
χωρὶς καμιλαν εὐσπλαγχνίαν, μὲ τὸ
νὰ ἀποκαθίσανται ἀνωφελῆς πλέον ἐς
τὸ πολίτευμα.

Οὐλο ὅλος αὐτὸν εἶναι; ἔπειν ἡ Μαρκέ-
ζα· δοξασμένος ὁ θεός· ἀς ἐμβωμεν
λοιπὸν κομμάτι ἐς τὸν ἀνθρώπειον τρό-

πον αὖ ἡμπορεύμεν. Εὐν ἀλικρινάφ πᾶ
ἔμαθες ὅλον αὐτὸ τὸ παραμύθι; ποῖος
εἶναι ὁ ποιητὴς ὅπερ σὲ τὸ ἐδίδαξε; πά-
λιν σᾶς τὸ ξαναλέγω, τὴν ἀπεκρίθην,
ὅτι δὲν εἶναι παραμύθι. ἐπεδὴ καὶ αὐτὸ^ς
ὅλο συμβαίνει ἐδὼ. ἐπάνω εἰς τὴν Γῆν,
ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας. Ιδὲ πολλὰ
ἀπορεῖτε· ναίσκε, ναίσκε, ἐμπρὸς εἰς
τὰ μάτια μας. Οἱ Ἀραβές μα, (ἐπεδὴ
καὶ πρέπει πλέον νὰ σᾶς τὸ φανερώσω)
εἶναι αἱ μέλισαι.

Τότε τὴν ἐδίδαξα τὴν φυσικὴν ισορίαν
τῶν μελισσῶν, τῶν ὅποιων κανένας ἄλλο
δὲν ἔγνωριζεν, ἐκτὸς μόνου τὸ ὄνομα.
Μετὰ ταῦτα βλέπετε ἀκριβῶς, τὴν ἄ-
πα, ὅτι ἀνάγοντες μόνου εἰς ἄλλας
Πλανήτας τὰ πράγματα ὅπερ συμβαί-
νουν ἐδὼ εἰς τὸν ἐδικόν μας, ἡμεῖς ἡνέλα-
μεν φυταδῇ ποικιλίας, ὅπερ ἀληθινὰ
μὲν ἡνέλαν φαίνωνται τῷ λόγῳ παρά-

δοξαί, καὶ χεδὸν ἄτοποι, ἀλλ' ὡς τόσον ἥθελαν ἥσθαι τῷ πράγματι ὅσιώδεις καὶ ἀληθεῖς, καὶ ἥθέλαμεν φανταστῆς, ἐπειδὴ καὶ ἡ Ιερά τῶν ζωῆφίων θέλετε ξεύραι νερά με τοιαῦτα (ιά). Δὲν ἀμφιβάλλω μὲν ἀπεκρίθη, ἐπειδὴ καὶ αὖ δὲν ἥτου ἄλλα, οὐ φάνε μόνον καὶ μόνον τὰ σκωλήκια τῆς μεταξιᾶς, τὰ ὅποῖα γυνωρίζω καλύτερα ἀπ' ὅσον δὲν ἔγνωριζε ταῖς μέλισσαῖς, νὰ μᾶς ἐπιδεψίλευσῃ ἀρκετὰ πλήθη ἄξια ἀπορίας ὅπερ νὰ μεταμορφώνωνται μὲν ἐνα τρόπου τόσου θαυματὸν, ωςε νὰ μὴν εἶναι πλέον παντελῶς ἔκεινα τὰ ίδια, καὶ ὅπερ μέχρι τινὸς διασήματος τῆς ζωῆς των νὰ ἔρπωνται, καὶ μετὰ ταῦτα νὰ πετεῖν. Καὶ τί ξεύρω ἔγώ; ἐκατὸν χιλιάδες ἄλλα τεράστια ἡμπορεῦν νὰ εἶναι ὅπερ νὰ ξεχωρίζει τὰς διαφόρες χαρακτῆρας, καὶ τὰς διαφόρες συνηθείας ὅλων αὐτῶν τῶν ἀγνωρίσων

κατοίκων. Ή φαντασία με ἐξεργάζεται πλέον ἐπάνω ἀς τὸ σχεδίκυμα ὅπε μ' ἔδωκες, καὶ τόσον μάλιστα προχωρῶ ὡς εἰς ὅπε κοντεύω νὰ τοῖς συνδέσω ἔως καὶ μορφὰς καὶ σχήματα, τὰ ὅποια δὲν ἴμπορῶ μὲν νὰ σοὶ τὰ περιγράψω, μὲ φαίνεται ὅμως σᾶν νὰ βλέπω κάτι πρᾶγμα. Οσον διὰ τὰς μορφὰς αὐτὰς, τὴν ἀπειρίθην, σᾶς συμβαλεύω νὰ ἀφίσετε τὴν ἔννοιαν ἀς τὰ ὄνείρατα ὅπε ἔχετε νὰ θῆτε ἀπόψε, καὶ αὔριον θέλομεν θῆνται ἔχειν νὰ σᾶς εὐχαριστήσου, καὶ σᾶν θέλειν σᾶς μάλιστας εἶναι κατασκευασμένοι οἱ κάτοικοι κανενὸς Πλανήτα.